

PODCHWYTYWAĆ (1) *vb impf*

3 sg m *praet* podchwytywał.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. podchwycić.

Zagarniać podstępnie:

Zwrot: »[kogo w czym] chytrze podchwytywać«: LEśzko kroleŃwá po dwákroć pozbywał, W którym go MieczŃław chytrze podchwytywał. KlonWor D2v.

Formacje współrdzenne cf CHWATAĆ.

Cf **PODCHWYTUJĄCY**

AW